

[Ebba Strange]

gere havde købt i Sydafrika. Det har mange virksomheder så gjort; Skamol har forsøgt og gjort hæderlige forsøg på det, uden at det er lykkedes. Derfor er jeg interesseret i at høre, om Kristeligt Folkeparti har gjort sig nogen overvejelser over, hvad man vil lægge til grund, når man skal vurdere en dispensationsansøgning.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hertil må jeg ganske ærligt svare, at vi har ikke gjort os nogen særlige overvejelser om den side af sagen, fordi vi – i overensstemmelse med hele min argumentation – egentlig ikke synes, at den er særlig interessant.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er sandelig ikke hver dag, et af mine forslag får en så positiv modtagelse her i Folketinget, som vi lige har oplevet det. Og jeg ville vel være et utaknemmeligt skarn, hvis ikke jeg sagde pænt tak. Så lad mig da starte med at sige pænt tak.

Men jeg gør det unægtelig med lidt blandede følelser. Jeg har det nok lidt som hr. Glønborg, at jeg ville da have været meget gladere, hvis jeg havde kunnet se, at det, der havde fået en så positiv modtagelse, havde været en op hævelse af en meget stor del af de sanktioner, Danmark opretholder i strid med, hvad andre lande gør, og at det kunne ske på baggrund af den opfattelse hos et stort flertal i Folketinget, at udviklingen i Sydafrika tilsagde et sådant skridt. Det havde da egentlig været meget rarere. For jeg må nok være enig med både hr. Glønborg og hr. Duetoft, når sidstnævnte bruger udtrykket, at det er jo ikke nogen særlig prydelig baggrund, der er for forslaget her i dag.

Jeg fik en lidt dårlig smag i munden, da jeg hørte Socialdemokratiets ordfører. Det må jeg sige rent ud. Det er, som om det store parti efterhånden er begyndt at følge den tese, at hvis moral er godt, så må dobbeltmoral være dobbelt så godt. Og i denne sag kan man vel sige med det gamle ord, at her står moralen på et lavt, men behageligt standpunkt.

Jeg kan ikke gå ind i det, som hr. Jørgen Estrup ønskede jeg skulle give svar på, og som der er stillet spørgsmål om, nemlig hvor vigtigt det er for den virksomhed på Mors, der er

kommet i klemme, og hvor stort behov de har, hvilke lagre de har. Jeg ved ikke, om hr. Jørgen Estrup har forestillet sig, at jeg skulle tage derop med tekniske eksperter og tælle op, hvad de har af lager.

Men det er jo slet, slet ikke det, det kommer an på i diskussionen. Ja, det er vel dybest set de brudflader, som efterhånden begynder at dukke op i hele baggrunden for overhovedet at have sanktioner.

Det er på den anden side klart, at når en virksomhed er kommet i klemme, skal man finde en løsning på dens problem. Det er klart. Det ville dog bare være lykkeligt, hvis de, der i sin tid maste denne lovgivning igennem, havde tænkt sig lidt bedre om.

Hr. Jørgen Estrup har opholdt sig meget ved, hvem det egentlig er, der har bedt mig om at komme med dette lovforslag. Er det et flertal i udvalget, der sådan mere formelt har gjort det, eller hvad? Jeg må sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg har jo lyttet til debatten. Jeg har forsøgt at lytte til fuglenes sang, og hvis hr. Jørgen Estrup går uden for folketingssalen og ser, hvad den onde maler har skrevet på væggen lige til højre for døren, vil hr. Jørgen Estrup se den velkendte sentens, at »den, der forstår fuglenes sprog, kan blive minister.« Så jeg for nemmer altså, at jeg her har lyttet til fuglenes sprog og reagerer derpå, uden at jeg af den grund skal gå dybere ind i, hvor i fugleverdenen Socialdemokratiets ordfører skal placeres.

Men om selve lovforslaget må jeg sige, at det er en ganske naturlig ting, at der må blive tale om en generel adgang til dispensation for danske virksomheder, også selv om fuglekoret har haft baggrund i en enkelt virksomheds konkrete problem. Der må vi altså respektere princippet om lighed for loven. Vi kan ikke lovgive for en enkelt virksomhed.

Så vil jeg trække et andet punkt i lovforslaget frem, nemlig det, der står i bemærkningerne, at indførsel af jern, stål og guld er undtaget fra adgangen til dispensation. Det skyldes, at Danmark siden april i år har opretholdt et venteforbehold over for de øvrige EF-landes ønske om at ophæve dette forbud. Og min holdning på det punkt er vistnok klar og velkendt. Det er de andre EF-landes også. De finder, det er urimeligt, at Danmark, der i øvrigt på grund af sin egen helt enkeltstående lovgivning aldrig ville blive ramt eller blive berørt af ophævelsen